EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 28.9.2011
KOM(2011) 594 v konečném znění

2011/0261 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY

o společném systému daně z finančních transakcí a změně směrnice 2008/7/ES

{SEK(2011) 1102 v konečném znění}
{SEK(2011) 1103 v konečném znění}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

1.1. Úvod: Souvislosti finanční a hospodářské krize, politické cíle a potřeba zajistit řádné fungování vnitřního trhu

Nedávná globální hospodářská a finanční krize vážně postihla naše ekonomiky a veřejné finance. Krizi z velké části způsobil finanční sektor, ale náklady nesly vlády a evropští občané obecně. Na evropské i na mezinárodní úrovni existuje jasná shoda o tom, že finanční sektor by měl spravedlivěji přispět vzhledem nákladům potřebným na překonání krize a také proto, že v současnosti tento sektor podléhá jen malému zdanění. Některé členské státy již přijaly rozličná opatření ke zdanění finančního sektoru. Účelem tohoto návrhu je poskytnout společný evropský přístup k této záležitosti, který bude jednotný na celém vnitřním trhu. Cílem je rovněž doplnit regulační rámec EU pro bezpečnější finanční služby a omezit obzvláště rizikové jednání v některých částech finančních trhů ve snaze zabránit opakování minulých praktik.

Myšlenkou na zavedení DFT se Evropská komise již zabývala ve svém sdělení ze dne 7. října 2010 o zdanění finančního sektoru[1]. S ohledem na analýzu provedenou Komisí a také na početné výzvy ze strany Evropské rady[2], Evropského parlamentu[3] a Rady je tento návrh prvním krokem ve snaze:

– zabránit fragmentaci na vnitřním trhu finančních služeb vzhledem k rostoucímu počtu nekoordinovaných daňových opatření, která se zavádějí na vnitrostátní úrovni;

– zajistit, aby se finanční instituce spravedlivě podílely na úhradě nákladů nedávné krize, a zajistit rovnoměrné zdanění tohoto sektoru ve srovnání s jinými sektory[4];

– vytvořit vhodné demotivující nástroje, které by odrazovaly od nadměrně rizikových transakcí, a doplnit regulační opatření zaměřená na předcházení budoucím krizím.

Vzhledem ke krajně vysoké mobilitě většiny transakcí, na něž by se daň mohla vztahovat, je důležité vyhnout se narušením trhu, k nimž by docházelo, kdyby daňová pravidla byla zavedena jednotlivými členskými státy nezávisle na sobě. Jedině přijetím opatření na úrovni EU je skutečně možné zabránit fragmentaci finančních trhů ve všech činnostech a státech a zajistit rovné zacházení s finančními institucemi v EU, a v konečném důsledku řádné fungování vnitřního trhu.

Tento návrh tedy upravuje harmonizaci daní členských států z finančních transakcí za účelem zajištění řádného fungování jednotného trhu.

---

1 KOM(2010) 549 v konečném znění (http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:0549:FIN:CS:PDF)

2 Zejména na zasedání Evropské rady dne 11. března 2011 se hlavy států nebo předsedové vlád eurozóny shodli, že „na úrovni eurozóny, EU a na mezinárodní úrovni je třeba uvážit a dále propracovat zavedení daně z finančních transakcí“. Na následném zasedání ve dnech 24. a 25. března 2011 Evropská rada zopakovala svůj dřívější závěr, že je třeba uvážit a dále propracovat zavedení globální daně z finančních transakcí.

3 Ve dnech 10. a 25. března 2010 a 8. března 2011 přijal Evropský parlament usnesení, kterými vyzývá Komisi k provedení hodnocení dopadu DFT a zjištění jejích výhod a nevýhod. Navíc požádal o zhodnocení schopnosti variant DFT přispívat do rozpočtu EU a sloužit jako nový finanční mechanismus na podporu rozvojových zemí při přizpůsobování se klimatické změně a jejího zmírňování a také na financování rozvojové spolupráce.

4 Většina finančních a pojišťovacích služeb je osvobozena od DPH.

V souladu s Komisí vypracovaným návrhem rozhodnutí Rady o systému vlastních zdrojů Evropské unie ze dne 29. června 2011[5] je cílem tohoto návrhu též vytvoření nového toku příjmů s cílem postupně nahradit příspěvky členských států do rozpočtu EU, čímž se státní pokladny zbaví značné zátěže.

1.2. Financování rozpočtu EU

Otázkou zdanění finančního sektoru se zabývá také Sdělení Komise o přezkumu rozpočtu EU ze dne 19. října 2010[6], v němž se uvádí, že „Komise se domnívá, že níže uvedený demonstrativní seznam finančních nástrojů by mohl představovat případné vlastní zdroje, které postupně nahradí příspěvky členských států, čímž zbaví státní pokladny značné zátěže: - daně EU ve finančním sektoru." Následný návrh rozhodnutí Rady o systému vlastních zdrojů Evropské unie ze dne 29. června 2011[7] označuje DFT za nový vlastní zdroj, který má být zařazen do rozpočtu EU. Tento návrh proto doplní samostatné návrhy vlastních zdrojů, v nichž bude vysvětleno, jak bude podle návrhu Komise DFT sloužit jako zdroj pro rozpočet EU.

1.3. Regulační souvislosti

V Evropské unii v současné době probíhá náročná reforma regulace v sektoru finančních služeb. Do konce tohoto roku Komise navrhne všechny nutné prvky pro zásadní zlepšení způsobu regulace a dohledu nad evropskými finančními trhy. Reforma finančních služeb v EU se zaměřuje na čtyři strategické cíle, totiž zkvalitnění dohledu nad finančním sektorem, posílení finančních institucí a v případě nutnosti poskytnutí rámce pro jejich zotavení, zvýšení bezpečnosti a transparentnosti finančních trhů a zvýšení ochrany spotřebitelů finančních služeb. Očekává se, že tato rozsáhlá reforma umožní, aby sektor finančních služeb opět sloužil reálné ekonomice, zejména k financování růstu. Návrh DFT má tyto reformy právních předpisů doplnit.

1.4 Mezinárodní souvislosti

Předkládaný návrh je zásadním příspěvkem k probíhající mezinárodní diskuzi o zdanění finančního sektoru a zejména vytvoření DFT na celosvětové úrovni. Aby byla co nejvíce omezena rizika, je koordinovaný přístup na mezinárodní úrovni nejlepší variantou. Tento návrh ukazuje, jak je možné navrhnout a zavést účinnou DFP, jež bude zdrojem významných příjmů. Měla by se tak otevřít cesta koordinovanému přístupu s nejvýznamnějšími mezinárodními partnery.

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASNĚNÝMI STRANAMI A HODNOCENÍ DOPADU

2.1. Externí konzultace a odborné konzultace

Tento návrh vznikl na základě řady externích příspěvků. Tyto příspěvky měly podobu zpětné vazby získané v průběhu veřejných konzultací o zdanění finančního sektoru, cílených konzultací s členskými státy, odborníky a zúčastněnými subjekty finančního sektoru, a také tří různých externích studií zadaných za účelem zhodnocení dopadu.

---

5 KOM(2011) 510 v konečném znění. http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0510:FIN:CS:PDF

6 KOM(2010) 700 v konečném znění (http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:0700:FIN:CS:PDF)

7 KOM(2011) 510 v konečném znění (http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0510:FIN:CS:PDF)

Výsledky konzultačního procesu a vnější vstupy jsou zahrnuté v hodnocení dopadu.

2.2 Hodnocení dopadu

Hodnocení dopadu doprovázející tento návrh analyzuje dopad dodatečných daní na finanční sektor s ohledem na cíl (1) zajištění příspěvku finančního sektoru do veřejných financí, (2) omezení nežádoucího tržního chování, a tím stabilizace trhů a (3) zamezení narušení vnitřního trhu. Hodnocení dopadu analyzuje dvě základní možnosti: daň z finančních transakcí (DFT) a daň z finančních činností (DFČ), jakož i početné varianty s nimi spojené, a dochází k závěru, že přednostní variantou je zavedení DFT.

DFT zjevně dokáže vytvořit výrazné daňové příjmy z finančního sektoru, ale stejně jako u DFČ zde hrozí jisté negativní následky na HDP a snížení tržního objemu transakcí. Aby se vyloučilo riziko přemísťování, je potřebná součinnost jak na úrovni EU, aby se předešlo fragmentaci jednotného trhu, tak i na mezinárodní úrovni, v souladu se snahou o spolupráci v rámci G-20.

Jako odpověď na rizika týkající se reakce trhu a dopadu na růst obsahuje návrh DFT zvláštní zmírňující prvky ve vztahu k ekonomickým dopadům a důsledkům daně, možným strategiím vyhýbání se daňové povinnosti a rizikům přemísťování:

- široce definovanou oblast působnosti daně, co se týče produktů, transakcí, typů obchodu a účastníků finančních operací, jakož i transakcí prováděných uvnitř finanční skupiny;

- použití zásady rezidence, tedy zdanění v členském státě, kde jsou účastníci finančních operací usazeni, bez ohledu na místo, kde transakce proběhla. Směrnice rovněž řeší případ zdanění v EU, kdy je finanční instituce se sídlem mimo EU zapojena do finanční transakce se stranou v EU, a kdy jsou účastníky finanční transakce její pobočky v EU;

- stanovení sazeb daně na přiměřené úrovni, aby se minimalizovaly případné dopady na kapitálové náklady pro nefinančním investiční účely;

- vyloučení z oblasti působnosti DFT transakcí na primárních trzích jak s cennými papíry (akcie, podíly, dluhopisy) – aby se nenarušily kapitálové vklady vlád a společností – tak s měnami. Toto vyloučení primárních trhů je v souladu s dlouholetou politickou praxí EU stanovenou ve směrnici 2008/7/ES;

- vyhrazení činností spojených s půjčkami a úvěry domácností, podniků nebo finančních institucí a běžných finančních aktivit, jako jsou hypoteční úvěry nebo platební transakce;

- vyloučení finančních transakcí například s Evropskou centrální bankou (ECB) a s vnitrostátními centrálními bankami z oblasti působnosti DFT, aby se směrnice nedotkla možností refinancování finančních institucí nebo nástrojů měnové politiky.

S ohledem na zmírňující opatření, jež jsou zahrnuta v koncepci DFT tak, jak je skutečně navrhována, se očekává, že negativní účinky na HDP budou v dlouhodobém horizontu omezené na zhruba 0,5 % ve srovnání se základním scénářem.

Hodnocení dopadů ukazuje, že DFT ovlivní tržní chování a obchodní modely ve finančním sektoru. Transakční náklady v automatickém obchodování na finančních trzích by mohly působením daně vzrůst natolik, že by výrazně snížily mezní zisk. To by zejména platilo pro obchodní model obchodování s vysokou frekvencí transakcí, jenž je fyzicky úzce spojen s obchodními platformami,

na nichž finanční instituce provádějí četné objemné transakce s malým mezním ziskem. Takové transakce bude možná třeba nahradit algoritmy, jež spouštějí méně četné transakce, ale s vyšším mezním ziskem (před zdaněním).

Hodnocení dopadu také ukazuje, že DFT bude mít progresivní distribuční efekt, tj. její dopad poroste úměrně příjmu, neboť skupiny s vyššími příjmy mají větší prospěch ze služeb poskytovaných finančním sektorem. To platí zejména pro DFT omezenou na transakce s finančními nástroji typu dluhopisů a akcií a jejich derivátů. Domácnosti a malé a střední podniky, které na finančních trzích aktivně neobchodují, by byly tímto návrhem sotva dotčeny, a to díky prvkům, jež je vyčleňují ze struktury DFT.

Geografické rozložení daňového příjmu závisí na technické struktuře daně. Podle této směrnice bude geografické rozložení záviset na místě usazení finančních institucí, jež jsou do transakce zapojeny, a ne na místě obchodování s finančními nástroji. Výsledkem toho bude pravděpodobně nižší koncentrace daňových příjmů, zvláště v případech, kdy finanční instituce jednají na obchodní platformě jménem finančních institucí usazených v jiném členském státě.

Směrnice rovněž zajišťuje, aby byla na úrovni členských států a na úrovni Unie definována pomocí aktů v přenesené pravomoci specifická opatření k předcházení daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem a zneužití daňového režimu. Ustanovení o přezkumu umožní po třech letech uplatňování zhodnotit dopad DFT na řádné fungování vnitřního trhu, finančních trhů a reálnou ekonomiku, s ohledem na pokrok ve zdanění finančního sektoru v mezinárodním kontextu.

3. PRÁVNÍ PRVKY NÁVRHU

3.1 Právní základ

Příslušným právním základem pro navrhovanou směrnici je článek 113 SFEU. Cílem návrhu je harmonizace právních předpisů týkajících se nepřímého zdanění finančních transakcí, která je potřebná pro zajištěného řádného fungování vnitřního trhu a pro zabránění narušení hospodářské soutěže.

3.2 Subsidiarita a proporcionalita

Aby nedošlo k přílišnému přemísťování transakcí a účastníků trhu a nahrazení finančních nástrojů v rámci EU, je na úrovni EU nutná jednotná definice podstatných vlastností DFT. Jinými slovy za účelem zajištění řádného fungování vnitřního trhu a zabránění narušení hospodářské soutěže v rámci EU je nutná jednotná definice na úrovni EU.

Obdobně by jednotná definice na úrovni EU mohla hrát zásadní roli při snižování stávající roztříštěnosti vnitřního trhu, a to i pokud jde o různé produkty finančního sektoru, které jsou často navzájem blízkými substituty. Chybějící harmonizace DFT vede k daňové arbitráži a možnému dvojímu nebo nulovému zdanění. To nejenže brání uskutečňování finančních transakcí za rovných podmínek, ale také ovlivňuje příjmy členských států. Finančnímu sektoru navíc v důsledku této situace vznikají dodatečné náklady na dodržování právních předpisů pramenící z příliš rozdílných daňových režimů.

Tyto závěry podporují empirické důkazy. Vnitrostátní daně z finančních transakcí dosud buď vedly k přemísťování činností či institucí, nebo, aby k přemísťování nedocházelo, byly nastaveny tak, že se uplatňovaly pouze na poměrně nemobilní daňovou základnu, a blízké substituty zůstávaly často nezdaněné. Harmonizace hlavních pojmů a součinnost při provádění na úrovni EU jsou tedy nutnou

podmínkou pro úspěšné uplatnění daní z finančních transakcí a pro zabránění narušení trhu. Takové opatření EU rovněž podpoří žádoucí přístup.

Tento návrh se proto soustředí na stanovení společné struktury daně a společná ustanovení o vzniku daňové povinnosti. Návrh tedy ponechává členským státům dostatečný rozhodovací prostor, pokud jde o vlastní stanovení daňových sazeb převyšujících minimum a určení povinností, pokud jde o účetnictví a podávání zpráv, a také o předcházení daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem a zneužití daňového režimu.

Společný rámec pro DFT v EU je tudíž v souladu se zásadou subsidiarity a proporcionality stanovenou v článku 5 SEU. Cíle tohoto návrhu nelze v dostatečné míře dosáhnout na úrovni členských států, a lze jich tedy za účelem zajištění řádného fungování vnitřního trhu lépe dosáhnout na úrovni Unie.

Navrhovaná harmonizace ve formě směrnice oproti nařízení nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení sledovaného cíle, především řádného fungování vnitřního trhu. Je tedy v souladu se zásadou proporcionality.

3.3 Podrobné vysvětlení návrhu

3.3.1 Kapitola I (Předmět, oblast působnosti a definice)

Tato kapitola definuje nezbytný rámec navrhované DFT v EU. Cílem této DFT je zdanění hrubých transakcí před případnými vzájemnými zápočty.

Působnost této daně je široká, protože jejím cílem je, aby se uplatňovala na transakce spojené se všemi druhy finančních nástrojů, neboť ty jsou často navzájem blízkými substituty. Oblast působnosti tedy zahrnuje nástroje obchodované na kapitálovém trhu, nástroje peněžního trhu (s výjimkou platebních nástrojů), podílové jednotky nebo akcie subjektů kolektivního investování (včetně SKIPCP a alternativních investičních fondů[8]) a derivátové nástroje. Oblast působnosti daně se navíc neomezuje na obchody na organizovaných trzích, jako jsou regulované trhy a mnohostranné obchodní systémy, ale zahrnuje i jiné druhy obchodů, například mimoburzovní obchody. Rovněž se neomezuje na převod vlastnictví, ale spíše představuje přijatou povinnost a odráží, zda zúčastněná finanční instituce přebírá riziko, které s sebou daný finanční nástroj („nákup a prodej“) nese, nebo zda jej nepřebírá. Také v případech, kdy derivátový nástroj vede k dodávce finančních nástrojů, nádavkem ke zdanitelnému derivátovému nástroji se povinnost odvést daň vztahuje i na dodávku finančních nástrojů, jestliže jsou všechny ostatní podmínky pro vznik daňové povinnosti splněny.

Transakce s Evropskou centrální bankou a vnitrostátními centrálními bankami jsou ovšem z rozsahu působnosti vyloučeny, aby se zabránilo případnému negativnímu dopadu na možnosti refinancování finančních institucí či obecně na monetární politiku.

---

[8] Odkazuje se na definici finančních nástrojů v příloze I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS (Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1). Tato definice zahrnuje podílové jednotky subjektů kolektivního investování. V důsledku toho jsou akcie a podíly subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) podle čl. 1 odst. 2 směrnice 2009/65/ES (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32), a alternativní investiční fondy (AIF) podle čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice 2011/61/EU (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1) finanční nástroje. Upisování a odkup těchto nástrojů se považují za finanční transakce ve smyslu tohoto návrhu.

Zejména pokud jde o finanční nástroje, jejichž nákup, prodej a převod je zdaněný, a o uzavírání a změnu derivátových nástrojů, příslušný regulační rámec v EU poskytuje jasný, komplexní a uznávaný soubor definic[9]. Konkrétněji, pokud jde o derivátové nástroje jako takové, se tyto definice týkají derivátů pro investiční účely. Z použitých definic vyplývá, že spotové měnové transakce nejsou zdanitelné finanční transakce, zatímco měnové derivátové nástroje ano. Daň se vztahuje i na derivátové nástroje týkající se komodit, zatímco na fyzické komoditní transakce nikoli.

Finanční transakce mohou také sestávat z nákupu, prodeje nebo převodu strukturovaných produktů, jimiž se rozumějí obchodovatelné cenné papíry nebo jiné finanční nástroje nabízené formou sekuritizace. Takové produkty jsou srovnatelné se všemi ostatními finančními nástroji, a proto by měly spadat pod pojem finanční nástroje používaný v tomto návrhu. Jejich vyloučení z oblasti působnosti DFT by vytvořilo příležitost k vyhýbání se daňovým povinnostem. Do této kategorie produktů patří především směnky, opční listy a certifikáty a také bankovní sekuritizace, které obvykle přenášejí úvěrové riziko spojené s aktivy jako jsou hypotéky nebo půjčky na trhu, a také pojišťovací sekuritizace, které zahrnují přenos jiných druhů rizika, například upisování.

Oblast působnosti daně se ovšem zaměřuje na finanční transakce prováděné finančními institucemi, které vystupují jako účastník finanční transakce buď na vlastní účet nebo na účet jiných osob nebo jednají jménem účastníka transakce. Tento přístup zajišťuje uplatňování DFT v celém rozsahu. V praxi je toto obvykle zřejmé z příslušných položek v účetnictví.

Definice finančních institucí je široká a v zásadě zahrnuje investiční firmy, organizované trhy, úvěrové instituce, pojišťovny a zajišťovny, subjekty kolektivního investování a jejich manažery, penzijní fondy a jejich manažery, holdingové společnosti, společnosti poskytující finanční leasing, subjekty se zvláštním účelem a pokud možno odkazuje na definice uvedené v příslušných právních předpisech EU přijatých pro účely regulace. Navíc by za finanční instituce měly být považovány i jiné osoby, které se významnou měrou podílejí na určitých finančních činnostech.

Navrhovaná směrnice stanovuje delegované pravomoci, pokud jde o další podrobnosti.

Ústřední protistrany, centrální depozitáře cenných papírů a mezinárodní centrální depozitáře cenných papírů se nepovažují za finanční instituce vzhledem k tomu, že vykonávají funkce, které se samy o sobě nepovažují za obchodní činnost. Mají také klíčový význam pro efektivnější a transparentnější fungování finančních trhů.

Územní působnost navrhované DFT a daňová práva členských států se definují na základě zásady rezidence. Aby na finanční transakci byla v EU uplatněna daň, musí být jeden z účastníků transakce usazený na území členského státu. Zdanění se uskuteční v tom členském státě, na jehož území se nachází sídlo finanční instituce za podmínky, že tato instituce je účastníkem transakce a jedná buď na vlastní účet nebo na účet třetí osoby nebo jedná jménem účastníka transakce.

V případě, že se sídla různých finančních institucí, které jsou účastníky transakce nebo jednají jménem takových účastníků, nacházejí na území různých členských států, tyto různé členské státy jsou způsobilé zdanit transakci sazbami, které stanovily v souladu s tímto návrhem. Jestliže se dotyčná sídla nacházejí na území státu, který není členem Unie, na transakci se DFT v EU neuplatní s výjimkou případu, kdy má jeden z účastníků transakce sídlo v EU; v tomto případě se finanční instituce třetí země také považuje za usazenou v členském státě a z transakce vzniká v dotyčném členském státě daňová povinnost. Jestliže se transakce uskutečňují na obchodních místech mimo

[9] Zejména směrnice 2004/39/ES (viz předchozí poznámka pod čarou).

EU, vztahuje se na ni daň tehdy, jestliže se alespoň jeden subjekt, který transakci provádí nebo do ní zasahuje, nachází v EU.

Pokud však osoba povinná k úhradě daně prokáže, že mezi ekonomickou podstatou transakce a územím některého členského státu neexistuje žádné spojení, nemusí být finanční instituce považována za usazenou v členském státě.

Navíc jestliže finanční nástroje, jejichž nákup a prodej podléhá dani, tvoří předmět převodu mezi subjekty skupiny, na tento převod se uplatní daň, i kdyby se nejednalo o nákup ani prodej.

Z předchozího vyplývá, že mnohé finanční činnosti se nepovažují za finanční transakce ve smyslu DFT, která sleduje výše uvedené cíle. Kromě vyloučení primárních trhů, jak je vysvětleno výše, zůstává mimo oblasti působnosti DFT většina běžných finančních činností pro občany a podniky. To je případ uzavírání pojišťovacích smluv, hypotéčních úvěrů, spotřebitelských úvěrů, platebních služeb, atd. (avšak následný obchod s těmito nástroji prostřednictvím strukturovaných produktů do působnosti DFT patří). Mimo oblast působnosti DFT jsou také měnové transakce na promptních trzích, čímž se zachovává volný pohyb kapitálu. Na derivátové nástroje na základě měnových transakcí se však DFT uplatní, protože to nejsou měnové transakce jako takové.

3.3.2 Kapitola II (vznik daňové povinnosti, základ daně a sazby)

Okamžikem vzniku daňové povinnosti je okamžik provedení finanční transakce. Následné storno nelze považovat za důvod k vyloučení vzniku daňové povinnosti s výjimkou případů omylů.

Vzhledem k tomu, že na jedné straně nákup, prodej nebo převod určitých finančních nástrojů (s výjimkou derivátů) a na druhé straně nákup, prodej, převod, uzavírání nebo změna derivátových nástrojů mají různou povahu a vlastnosti, je třeba je spojovat s různými základy daně.

Pro koupi a prodej určitých finančních nástrojů (jiných než deriváty) se obvykle stanoví cena nebo jiná forma protiplnění. Toto protiplnění je logicky třeba definovat jako základ daně. Aby se však zabránilo narušení trhu, jsou nutná zvláštní pravidla pro případy, kdy je protiplnění nižší než tržní cena, nebo pro transakce, k nimž dochází mezi subjekty skupiny a na které se nevztahují pojmy „nákup“ a „prodej“. V těchto případech je základem daně tržní cena stanovená za běžných tržních podmínek v okamžiku, kdy vznikla daňová povinnost k DFT.

Pro nákup nebo prodej, převod, uzavření a změnu derivátových nástrojů je základem DFT pomyslná částka v okamžiku, kdy dochází k nákupu, prodeji, převodu, uzavření nebo změně derivátového nástroje. Tento přístup umožní přímé a snadné uplatnění DFT na derivátové nástroje a zároveň zaručí nízké náklady na dodržování předpisů a administrativní náklady. Tento přístup také znesnadňuje umělé snižování daňové zátěže pomocí vynalézavých typů derivátových nástrojů, jelikož by neexistovala pobídka například k uzavření nástroje pouze o rozdílech v cenách nebo hodnotách. Navíc s sebou nese zdanění v okamžiku nákupu, prodeje, převodu, uzavření nebo změny smlouvy oproti zdanění peněžních toků v různých okamžicích v průběhu životního cyklu smlouvy. Sazba použitá v tomto případě bude muset být spíše nižší, aby určovala přiměřené daňové zatížení.

V členských státech může vyvstat potřeba zvláštních ustanovení, aby se zabránilo daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem a zneužití daňového režimu (viz také oddíl 3.3.3). Například v případech, kdy se pomyslná částka uměle rozdělí: pomyslná částka swapu se například podělí libovolně velkým dělitelem a všechny platby se stejným číslem násobí. Tím zůstanou peněžní toky nástroje nezměněné, ale libovolně se sníží velikost daňové základny.

Zvláštní ustanovení jsou nutná pro stanovení základu daně, pokud jde o transakce, v nichž se základ daně nebo jeho části vyjadřují v jiné měně, než je měna členského státu, který daň vyměřuje.

Nákup nebo prodej nebo převod určitých finančních nástrojů jiných než derivátů na straně jedné a nákup nebo prodej, převod, uzavření nebo změna derivátových nástrojů na straně druhé se svou povahou liší. Trhy navíc pravděpodobně reagují jinak na daň z finančních transakcí uplatněnou na každou z těchto dvou kategorií. Z těchto důvodů a za účelem zajištění obecně rovného zdanění je třeba u těchto dvou kategorií uplatňovat odlišné sazby.

Sazby by rovněž měly brát ohled na rozdíly mezi možnými způsoby stanovení daňového základu.

Obecně řečeno se v zájmu dosažení harmonizačního cíle této směrnice navrhuje stanovit minimální sazbu daně (nad níž se nachází rozhodovací prostor pro vnitrostátní politiku) na dostatečně vysoké úrovni. Navrhované sazby se zároveň nacházejí dostatečně nízko na to, aby bylo riziko přemísťování co nejnižší.

3.3.3 Kapitola III (Platba DFT, související povinnosti a předcházení daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem a zneužití daňového režimu)

Tento návrh definuje oblast působnosti DFT odkazem na finanční transakce, jejichž účastníkem (jednajícím buď na vlastní účet, nebo na účet třetí osoby) je finanční instituce založená na území dotčeného členského státu, nebo transakce, v nichž taková instituce jedná jménem účastníka. Skutečností je, že většinu transakcí na finančních trzích provádějí finanční instituce, a DFT by se měla soustředit na finanční sektor jako takový spíše než na občany. Tyto instituce by tedy měly mít povinnost platit daň orgánům daňové správy. Členské státy by ovšem měly mít možnost uložit povinnost společně a nerozdílně odvést daň i jiným osobám, a to i v případě, že hlavní sídlo jedné strany transakce je umístěno mimo Evropskou unii.

Mnoho finančních transakcí se provádí elektronickými prostředky. V těchto případech by DFT měla být splatná bezprostředně v okamžiku vzniku daňové povinnosti. V jiných případech by DFT měla splatná ve lhůtě, která by měla být dostatečně dlouhá, aby umožnila ruční zpracování platby, a zároveň by měla zabránit, aby dotčené finanční instituci vznikly neoprávněné výhody z hlediska peněžních toků. Lhůtu tří pracovních dnů lze v tomto smyslu považovat za přiměřenou.

Členské státy by měly mít povinnost přijmout vhodná opatření k tomu, aby DFT byla ukládána přesně a včas a aby se předešlo daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem a zneužití daňového režimu.

V této souvislosti by členské státy měly využít stávající a připravované právní předpisy EU o finančních trzích, které zahrnují povinnosti v oblasti vykazování a uchovávání údajů s ohledem na finanční transakce.

V případě nutnosti by rovněž měly využít dostupné nástroje správní spolupráce, které se týkají vyměřování a vymáhání daní, zejména směrnici Rady 2011/16/EU ze dne 15. února o správní spolupráci v oblasti daní a o zrušení směrnice 77/799/EHS[10] (platnou od 1. ledna 2013), směrnici Rady 2010/24/ES ze dne 16. března 2010 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření[11] (platnou od 1. ledna 2012). Ve vhodných

---

[10] Úř. věst. L 64, 11.3.2011, s. 1.
[11] Úř. věst. L 84, 31.3.2010, s. 1.

a příslušných případech lze využít i jiné nástroje, například mnohostrannou Úmluvu OECD a Rady Evropy o vzájemné správní pomoci v daňových záležitostech[12].

Navrhovaná směrnice stanovuje delegované pravomoci, pokud jde o další podrobnosti.

Společně s pojmovým přístupem, na němž se DFT zakládá (široká oblast působnosti, zásada rezidence, bezvýjimečnost), umožňují výše uvedená pravidla minimalizaci daňových úniků, vyhýbání se daňovým povinnostem a zneužívání daňového režimu.

3.3.4 Kapitola IV (Závěrečná ustanovení)

Z harmonizačního cíle tohoto návrhu vyplývá, že členské státy by neměly mít dovoleno zachovávat nebo zavádět daně z finančních transakcí jiné než DFT, která je předmětem navrhované směrnice, nebo DPH. Pokud jde o DPH, jistě by nadále měla platit možnost volby zdanění podle čl. 137 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty[13]. Jiné daně, jako například daně z pojistného atd. mají samozřejmě rozdílnou povahu, stejně jako registrační poplatky z finančních transakcí v případě, že představují skutečnou náhradu nákladů nebo plnění za poskytnutou službu. Takové daně a poplatky tudíž tímto návrhem nejsou dotčené.

Ustanovení směrnice Rady 2008/7/ES ze dne 12. února 2008 o nepřímých daních z kapitálových vkladů[14] jsou v zásadě nadále v celém rozsahu platná. To například znamená, že primární emise – ve smyslu v čl. 5 odst. 2 směrnice 2008/7/ES – akcií nebo jiných obdobných cenných papírů anebo osvědčení nahrazujících tyto cenné papíry, dluhopisů – včetně státních dluhopisů – nebo jiných obchodovatelných cenných papírů, které se týkají půjček, nejsou v EU předmětem DFT. Aby nedošlo k možnému střetu mezi oběma směrnicemi, mělo by být ovšem stanoveno, že zde navrhovaná směrnice má přednost před ustanoveními směrnice 2008/7/ES.

4. DOPAD NA ROZPOČET

Předběžný odhad daňových příjmů naznačuje, že v závislosti na reakcích trhu by roční příjem z této daně v celé EU mohl být 57 miliard eur.

Návrh by vytvořil podstatně nový příjmový tok pro rozpočet členských států i rozpočet EU, v souladu s návrhem rozhodnutí Rady o systému vlastních zdrojů Evropské unie ze dne 29. června 2011.

Příjem z DFT v EU lze zcela nebo částečně využít jako vlastní zdroj rozpočtu EU, který nahradí určité stávající vlastní zdroje placené z rozpočtů členských států, což by přispělo ke snaze o konsolidaci rozpočtu v členských státech. Komise samostatně předloží nutné doplňující návrhy, v nichž vysvětlí, jak by DFT bylo možné využít jako zdroje pro rozpočet EU.

---

12 http://www.oecdilibrary.org/docserver/download/fulltext/2311331e.pdf?expires=1309623132&id=id&accname=ocid194935&checksum=37A9732331E7939B3EE154BB7EC53C41

13 Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

14 Úř. věst. L 46, 21.2.2008, s. 11.

2011/0261 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY

o společném systému daně z finančních transakcí a změně směrnice 2008/7/ES

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu[15],

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[16],

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nedávná finanční krize vyvolala na všech úrovních diskuse o možnosti dodatečné daně uplatněné na finanční sektor a zejména daně z finančních transakcí (DFT). Tato diskuse pramení ze snahy zajistit, aby se finanční sektor podílel na úhradě nákladů krize a aby byl v budoucnu zdaněn spravedlivě vzhledem k jiným sektorům; odradit finanční instituce od nadměrně rizikových činností; doplnit regulační opatření zaměřená na předcházení budoucím krizím a vytvořit dodatečný příjem pro souhrnný rozpočet nebo pro zvláštní politické účely.

(2) Za účelem předcházení narušení v důsledků opatření jednostranně přijatých členskými státy, s ohledem na krajně vysokou mobilitu většiny relevantních finančních transakcí, a tedy za účelem zajištění řádného fungování vnitřního trhu, je důležité, aby byly základní vlastnosti DFT v členských státech harmonizovány na úrovni Unie. Je tedy třeba zabránit situacím vybízejícím k daňové arbitráži v Unii a narušení rozdělení mezi finanční trhy v Unii, a také možnostem dvojího nebo žádného zdanění.

(3) Za účelem řádného fungování vnitřního trhu by se DFT měla uplatňovat na obchod s širokou řadou finančních nástrojů, včetně strukturovaných produktů, a to na organizovaných i mimoburzovních trzích, a také na uzavírání a změnu všech derivátových nástrojů. Ze stejného důvodu by se měla uplatňovat na široce určený okruh finančních institucí.

(4) Definice finančních nástrojů v příloze I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady

---

15 Úř. věst. C …, …, s. .

16 Úř. věst. C …, …, s. .

85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS[17] se vztahuje na podílové jednotky subjektů kolektivního investování. Z toho vyplývá, že podíly a podílové jednotky subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP)[18] a alternativní investiční fondy (AIF) ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010[19] jsou finanční nástroje. Upisování a odkup těchto nástrojů jsou tedy transakcemi, na něž by se měla uplatnit DFT.

(5) Za účelem zachování efektivního a transparentního fungování finančních trhů je nutné z osobní působnosti této směrnice vyloučit určité subjekty, vzhledem k tomu, že tyto subjekty vykonávají funkce, které se samy o sobě nepovažují za obchodní činnost, ale spíše za prostředky usnadnění obchodu, nebo vzhledem k tomu, že do finančních transakcí vstupují za účelem poskytování finanční pomoci členským státům.

(6) Na transakce s centrálními bankami států, stejně jako na transakce s Evropskou centrální bankou by se DFT neměla vztahovat, aby se zabránilo negativnímu dopadu na možnosti refinancování finančních institucí nebo na měnové politiky obecně.

(7) S výjimkou uzavírání nebo změny derivátových nástrojů by většina obchodů na primárních trzích a transakce, jež provádějí občané a podniky, jako je uzavírání pojišťovacích smluv, hypoteční úvěry, spotřebitelské úvěry nebo platební služby, měla být z rozsahu platnosti DFT vyloučena, aby se nenarušovaly kapitálové vklady společností a států a zamezilo se dopadu na domácnosti.

(8) Vznik daňové povinnosti a daňový základ by měl být harmonizovaný, aby se zabránilo narušení vnitřního trhu.

(9) Okamžik vzniku daňové povinnosti by neměl být nadmíru oddalován a měl by se shodovat s okamžikem, kdy k finanční transakci došlo.

(10) Za účelem co nejsnazšího stanovení daňového základu, aby se omezily náklady podniků i správců daně, by se v případě finančních transakcí jiných, než jsou transakce spojené s derivátovými nástroji, mělo běžně odkazovat na poskytnuté protiplnění v souvislosti s transakcí. Jestliže se neposkytuje protiplnění nebo jestliže poskytnuté protiplnění je nižší než tržní cena, tržní cena se použije jako věrný obraz hodnoty transakce. Také v případě nákupu, prodeje, převodu, uzavření nebo změny derivátových nástrojů se v zájmu snadnosti výpočtu použije pomyslná částka.

(11) V zájmu rovného zacházení by měla platit jediná daňová sazba pro každou kategorii transakcí, tj. pro obchody s finančními nástroji jinými než deriváty na straně jedné a pro nákup, prodej, převod, uzavření a změnu derivátových nástrojů na straně druhé.

(12) Aby se zdanění soustředilo na finanční sektor jako takový, a nikoli na občany a vzhledem k tomu, že převážnou většinu transakcí na finančních trzích provádějí finanční instituce, daň

---

17 Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1–44.
18 Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32–96.
19 Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1–73.

by měla platit pro tyto instituce bez ohledu na to, zda obchodují vlastním jménem, jménem jiných osob, na vlastní účet nebo na účet jiných osob.

(13) Vzhledem k vysoké mobilitě finančních transakcí a za účelem omezení možného vyhýbání se daňovým povinnostem by se DFT měla uplatňovat na základě zásady rezidence.

(14) Pro dosažení harmonizačního cíle této směrnice by minimální daňové sazby měly být stanoveny na dostatečně vysoké úrovni. Zároveň musejí být dostatečně nízké, aby se minimalizovala rizika přemísťování.

(15) Za účelem přesného a včasného uplatnění DFT by členské státy měly mít povinnost přijmout nutná opatření. Za účelem zajištění efektivní prevence daňových úniků, vyhýbání se daňovým povinnostem a zneužívání daňového režimu by členské státy měly mít povinnost v případě nutnosti použít stávající nástroje vzájemné pomoci v daňové oblasti a využít povinností finančního sektoru v souladu s příslušnými právními předpisy a týkajících se vykazování a uchovávání dat.

(16) Aby bylo možno přijmout podrobnější pravidla pro určování, zda jisté finanční činnosti představují významnou součást činností podniku, takže tento podnik lze považovat za finanční instituci pro účely této směrnice, stejně jako podrobnější pravidla ohledně ochrany proti daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem a zneužívání daňového režimu, by v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie měla být na Komisi přenesena pravomoc přijmout akty, které stanoví opatření nezbytná pro tento účel. Je zvláště důležité, aby Komise během svých přípravných prací provedla příslušné konzultace, včetně konzultací na odborné úrovni. Při přípravě a vypracování aktu v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, včasné a řádné předání příslušných dokumentů Radě.

(17) Aby se předešlo konfliktům mezi touto směrnicí a směrnicí Rady 2008/7/ES ze dne 12. února 2008 o nepřímých daních na kapitálové vklady[20], uvedená směrnice by měla být odpovídajícím způsobem změněna.

(18) Jelikož cíle této směrnice, totiž harmonizace základních vlastností DFT na úrovni Unie, nemůže být dostatečným způsobem dosaženo na úrovni členských států, a může jej být proto v zájmu zajištění řádného fungování jednotného trhu lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity podle článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovené v témže článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Kapitola I
Předmět, oblast působnosti a definice

Článek 1
Předmět a oblast působnosti

1. Tato směrnice zakládá společný systém daně z finančních transakcí (DFT).

[20] Úř. věst. L 46, 21.2.2008, s.11.

2. Tato směrnice se použije na všechny finanční transakce za podmínky, že nejméně jeden účastník transakce je usazen v členském státě a že je účastníkem transakce finanční instituce usazená na území některého členského státu a jedná buď na vlastní účet nebo na účet jiné osoby, nebo jedná jménem účastníka transakce.

3. Tato směrnice se nepoužije na tyto subjekty:

(a) evropský nástroj finanční stability;

(b) s výhradou odst. 4 písm. c), mezinárodní finanční instituci ustavenou dvěma nebo více členskými státy, jejímž účelem je získávat finanční prostředky a poskytovat finanční pomoc ve prospěch svých členů, kteří jsou postiženi nebo ohroženi vážnými finančními problémy;

(c) ústřední protistrany, jestliže vykonávají funkci ústřední protistrany;

(d) centrální depozitáře cenných papírů a mezinárodní centrální depozitáře cenných papírů, jestliže vykonávají funkci centrálního depozitáře cenných papírů nebo mezinárodního centrálního depozitáře cenných papírů.

Jestliže však subjekt nelze zdanit podle prvního pododstavce, nezamezuje to možnosti zdanit jeho protistranu.

4. Tato směrnice se nepoužije na tyto transakce:

(a) transakce na primárních trzích uvedené v čl. 5 písm. c) nařízení Komise (ES) č. 1287/2006[21], s výjimkou emise a odkupu akcií a podílových jednotek subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES[22] a alternativních investičních fondů (AIF) ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU[23];

(b) transakce s Evropskou unií, Evropským společenstvím pro atomovou energii, Evropskou centrální bankou, Evropskou investiční bankou a subjekty založenými Evropskou unií nebo Evropským společenstvím pro atomovou energii, na které se vztahuje Protokol o výsadách a imunitách Evropské unie, v rozsahu a za podmínek tohoto protokolu a smluv o jeho provádění nebo dohod o umístění jejich sídla, pokud to nezpůsobí narušení hospodářské soutěže;

(c) transakce s mezinárodními organizacemi nebo subjekty, jinými než subjekty uvedenými v písm. b), které jsou jako takové uznány veřejnými orgány hostitelského státu, v rozsahu a za podmínek stanovených v mezinárodních úmluvách zakládajících tyto subjekty nebo dohodách o umístění jejich sídla;

(d) transakce s centrálními bankami členských států.

---

21 Úř. věst. L 241, 2.9.2006, s. 1.
22 Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32.
23 Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1.

Článek 2
Definice

1. Pro účely této směrnice se rozumí:

(1) „finanční transakcí“:

(a) nákup a prodej finančního nástroje před započtením a vypořádáním, včetně dohod o zpětném odkupu a zpětném odprodeji a smluv o půjčce a výpůjčce cenných papírů;

(b) převod práva nakládat s finančním nástrojem jako vlastník mezi subjekty skupiny a každá rovnocenná operace obnášející přenos rizika spojeného s finančním nástrojem v případech, na něž se nevztahuje bod a);

(c) uzavření nebo změna derivátových nástrojů;

(2) „finančními nástroji“ nástroje ve smyslu přílohy I oddílu C směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES[24], a strukturované produkty;

(3) „derivátovým nástrojem“ finanční nástroj ve smyslu přílohy I oddílu C bodů (4) až (10) směrnice 2004/39/ES;

(4) „dohodou o zpětnému odkupu“ a „dohodou o zpětném odprodeji“ dohoda uvedená v článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/49/ES[25];

(5) „smlouvou o půjčce cenných papírů“ a „smlouvou o výpůjčce cenných papírů“ smlouva uvedená v článku 3 směrnice 2006/49/ES;

(6) „strukturovaným produktem“ obchodovatelné cenné papíry nebo jiné finanční nástroje nabízené formou sekuritizace ve smyslu čl. 4 odst. 36 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/EC[26] nebo rovnocenné transakce obnášející přenos rizik s výjimkou úvěrového rizika;

(7) „finanční institucí“:

(a) investiční podnik ve smyslu článku 4 směrnice 2004/39/ES;

(b) regulovaný trh ve smyslu článku 4 směrnice 2004/39/ES a každé jiné organizované obchodní místo nebo platforma;

(c) úvěrová instituce ve smyslu článku 4 směrnice 2006/48/ES;

(d) pojišťovna nebo zajišťovna ve smyslu článku 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES[27];

(e) subjekt kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) ve smyslu článku 1 směrnice 2009/65/ES a správcovská společnost ve smyslu článku 2 směrnice 2009/65/ES;

---

[24] Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1.
[25] Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 201.
[26] Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1.
[27] Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1.

(f) penzijní fond nebo instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění ve smyslu čl. 6 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/41/ES[28], investiční správce tohoto fondu nebo instituce;

(g) alternativní investiční fond a správce alternativního investičního fondu ve smyslu článku 4 směrnice 2011/61/EU;

(h) sekuritizační jednotka pro speciální účel ve smyslu článku 4 směrnice 2006/48/ES;

(i) zvláštní účelová jednotka ve smyslu čl. 13 odst. 26 směrnice 2009/138/ES;

(j) jiný podnik provádějící jednu nebo více následujících činností, pokud tyto činnosti představují z hlediska objemu a hodnoty finančních transakcí významnou součást jeho celkových aktivit:

i) činnosti uvedené v příloze I bodech 1, 2, 3, 6 směrnice 2006/48/ES;

ii) obchodování s finančním nástrojem na vlastní účet nebo na účet zákazníka;

iii) akvizice účastí v podnicích;

iv) účast na finančních nástrojích nebo jejich vydávání;

v) poskytování služeb spojených s činnostmi uvedenými v bodě (iv).

(8) „ústřední protistranou“ právnická osoba, která je prostředníkem mezi stranami obchodu na jenom nebo více finančních trzích a která se stává kupujícím každého prodávajícího a prodávajícím každého kupujícího;

(9) „vzájemným započtením“ pojem ve smyslu článku 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES[29];

(10) „pomyslnou částkou“ základní nominální nebo jmenovitá částka, která se používá pro výpočet plateb uskutečněných na daném derivátovém nástroji.

2. Komise v souladu s článkem 13 přijme akty v přenesené pravomoci, které stanoví podrobná pravidla pro určení, zda činnosti uvedené v odst. 1 bodu 7 písm. j) představují významnou součást celkových aktivit podniku.

Článek 3
Usazení

1. Pro účely této směrnice se finanční instituce považuje za usazenou na území členského státu, jestliže je splněná některá z těchto podmínek:

(a) byla jako taková schválena orgány tohoto členského státu ve vztahu k transakcím zahrnutým ve schválení;

(b) má sídlo v tomto členském státu;

---

[28] Úř. věst. L 235, 23.9.2003, s. 10.
[29] Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45.

(c) její trvalé místo podnikání nebo obvyklý pobyt se nachází v tomto členském státu;

(d) má pobočku v tomto členském státu ve vztahu k transakcím prováděným touto pobočkou;

(e) je účastníkem finanční transakce s jinou finanční institucí usazenou v členském státu v souladu s body a), b), c) nebo d) nebo s účastníkem, který je usazený na území tohoto členského státu a není finanční institucí, a jedná přitom na vlastní účet nebo na účet jiné osoby, nebo jedná jménem účastníka transakce.

2. Jestliže je splněna více než jedna podmínka výčtu uvedeného v odstavci 1, je pro určení členského státu usazení rozhodná první splněná podmínka od začátku výčtu v sestupném pořadí.

3. Bez ohledu na odstavec 1 se finanční instituce nepovažuje za usazenou ve smyslu tohoto odstavce v případě, že osoba povinná k úhradě DFT prokáže, že neexistuje žádná spojitost mezi hospodářským základem transakce a územím členského státu.

4. Osoba, která není finanční institucí, se považuje za usazenou v členském státě, jestliže se její sídlo, nebo v případě fyzické osoby trvalé bydliště nebo obvyklé místo pobytu nachází v tomto státě, nebo má pobočku v tomto státě, pokud jde o finanční transakce prováděné touto pobočkou.

Kapitola II
Vznik daňové povinnosti, základ daně a sazby

Článek 4
Vznik povinnosti k úhradě DFT

1. Povinnost hradit DFT u každé finanční transakce vzniká okamžikem, kdy tato transakce proběhne.

2. Následné storno nebo oprava finanční transakce nemá žádný účinek na vznik daňové povinnosti s výjimkou případu omylu.

Článek 5
Daňový základ DFT v případě finančních transakcí, které se netýkají derivátových nástrojů

1. V případě finančních transakcí, které nejsou uvedené v čl. 2 odst. 1 bodu 1 písm. c), a ve vztahu k derivátovým nástrojům v čl. 2 odst. 1 bodu 1 písm. a) a b) je základem daně vše, co tvoří protistranou nebo třetí stranou zaplacené nebo dlužné protiplnění za převod.

2. Bez ohledu na odstavec 1 je v případě který daný odstavec uvádí, základem daně tržní cena v okamžiku vzniku daňové povinnosti DFT:

a) jestliže protiplnění je nižší než tržní cena;

b) v případech uvedených v čl. 2 odst. 1 písm. b).

3. Pro účely odstavce 2 se tržní cenou rozumí plná částka, která by byla zaplacená jako protiplnění za dotčený finanční nástroj při transakci za běžných tržních podmínek.

Článek 6

Základ daně v případě finančních transakcí týkajících se derivátových nástrojů

V případě finančních transakcí uvedených v čl. 2 odst. 1 bodě 1 písm. c) a ve vztahu k derivátovým nástrojům v čl. 2 odst. 1 bodě 1 písm. a) a b) je základ DFT pomyslná částka derivátového nástroje v okamžiku finanční transakce.

Jestliže je zjištěna více než jedna pomyslná částka, pro účely stanovení základu daně se použije nejvyšší částka.

Článek 7

Společná ustanovení o základu daně

Jestliže je hodnota rozhodná, ve smyslu článku 5 nebo článku 6, pro určení základu daně vyjádřena celkově nebo částečně ve měně jiné, než je měna zdaňujícího členského státu, jako směnný kurz se použije poslední zaznamenaný prodejní kurz v okamžiku, kdy vznikne povinnost uhradit DFT, na nejreprezentativnějším devizovém trhu dotčeného členského státu, nebo směnný kurz určený odkazem na tento trh, v souladu s pravidly stanovenými tímto členským státem.

Článek 8

Uplatnění, struktura a výše sazeb

1. Členské státy uplatní sazby DFT platné v okamžiku vzniku daňové povinnosti.

2. Sazby stanoví každý členský stát jako procento základu daně.

   Tyto sazby nesmí být nižší než:

   (a) 0,1 % u finančních transakcí uvedených v článku 5;

   (b) 0,01 % u finančních transakcí uvedených v článku 6.

3. Členské státy uplatní stejnou sazbu na všechny finanční transakce spadající do téže kategorie v souladu s odst. 2 písm. a) a b).

Kapitola III
Úhrada DFT, související povinnosti a předcházení vyhýbání se daňovým povinnostem, daňovým únikům a zneužívání daňového režimu

Článek 9

Osoby povinné hradit DFT daňovým orgánům

1. Ve vztahu ke každé finanční transakci musí DFT uhradit každá finanční instituce, která splňuje některou z následujících podmínek:

   (a) je účastníkem transakce a jedná buď na vlastní účet, nebo na účet jiné osoby;

   (b) jedná jménem účastníka transakce; nebo

(c) transakce byla provedena na její účet.

2. Jestliže finanční instituce jedná jménem nebo na účet jiné finanční instituce, pak povinnost uhradit DFT vzniká pouze této jiné finanční instituci.

3. Všechny strany transakce, včetně osob jiných než finanční instituce, jsou společně a nerozdílně povinny hradit daň dlužnou finanční institucí z této transakce v případě, že uvedená finanční instituce nezaplatila dlužnou daň ve lhůtě stanovené v čl. 10 odst. 4.

4. Členské státy mohou stanovit, že osoba jiná než osoba povinná hradit DFT ve smyslu odstavců 1, 2 a 3 tohoto článku je povinna hradit tuto daň společně a nerozdílně.

Článek 10

Ustanovení o časových lhůtách pro úhradu DFT, povinnostech na zajištění úhrady a ověření úhrady

1. Členské státy stanoví povinnosti pro registraci, účetnictví, vykazování a jiné povinnosti za účelem zajištění efektivního hrazení splatné DFT daňovým úřadům.

2. Členské státy přijetím opatření zajistí, aby každá osoba povinná hradit DFT daňovým orgánům předložila přiznání k dani obsahující všechny údaje potřebné k výpočtu DFT, k jejíž úhradě vznikla povinnost v průběhu jednoho měsíce, včetně celkové hodnoty transakcí zdaňovaných při každé sazbě. Přiznání k DFT se podává k desátému dni měsíce následujícího po měsíci, v němž vznikla povinnost hradit DFT.

3. V případech, kdy se na finanční instituce nevztahuje čl. 25 odst. 2 směrnice 2004/39/ES, členské státy zajistí, aby příslušný orgán měl po období nejméně pěti let k dispozici příslušné údaje o všech finančních transakcích, které tyto instituce provedly vlastním jménem, jménem jiné osoby, na vlastní účet nebo na účet jiné osoby;

4. Členské státy zajistí úhradu splatné DFT daňovým orgánům v těchto lhůtách:

(a) v okamžiku vzniku daňové povinnosti u transakcí prováděných elektronicky;

(b) do tří pracovních dnů od okamžiku vzniku daňové povinnosti v ostatních případech.

5. Členské státy zajistí, že orgány s pravomocí v této záležitosti ověří, zda byla daň řádně uhrazena.

Článek 11

Zvláštní ustanovení o předcházení vyhýbání se daňové povinnosti, daňovým únikům a zneužívání daňového režimu

1. Členské státy přijmou opatření k předcházení vyhýbání se daňovým povinnostem, daňovým únikům a zneužívání daňového režimu.

2. Komise může v souladu s článkem 13 přijmout akty v přenesené pravomoci, v nichž stanoví opatření, která členské státy musí přijmout v souladu s odstavcem 1.

3. V případě nutnosti členské státy použijí Unií přijatá ustanovení o správní spolupráci v daňových záležitostech, zejména ustanovení směrnic Rady 2011/16/EU a 2010/24/EU. Rovněž uplatní stávající povinnosti v oblasti vykazování a uchovávání dat v souvislosti s finančními transakcemi.

Kapitola IV
Závěrečná ustanovení

Článek 12
Jiné daně z finančních transakcí

Členské státy nezachovají ani nezavedou daně z finančních transakcí jiné než DFT, která je předmětem této směrnice, nebo daň z přidané hodnoty ve smyslu směrnice Rady 2006/112/ES[30].

Článek 13
Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je na Komisi přenesena za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Přenesení pravomocí uvedených v čl. 2 odst. 2 a čl. 11 odst. 2. se provádí na dobu neurčitou ode dne uvedeného v článku 18.

3. Přenesení pravomoci uvedené v čl. 2 odst. 2 a čl. 11 odst. 2 může Rada kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončí přenesení pravomocí uvedených v tomto rozhodnutí. Rozhodnutí nabývá účinnosti dnem následujícím po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo později v den uvedený v tomto rozhodnutí. Rozhodnutí nemá vliv na platnost již účinných aktů přijatých v přenesené pravomoci.

4. Okamžitě po přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise tuto skutečnost oznámí Radě.

5. Akt v přenesené pravomocí přijatý v souladu s čl. 2 odst. 2 a čl. 11 odst. 2 nabývá účinnosti pouze tehdy, jestliže Rada ve lhůtě 2 měsíců od oznámení aktu Radě nevznese námitku nebo jestliže před uplynutím této lhůty Rada oznámí Komisi, že nemá námitek. Na návrh Rady se tato lhůta prodlouží o 2 měsíce.

Článek 14
Oznámení Evropskému parlamentu

Komise oznámí Evropskému parlamentu přijetí aktů v přenesené pravomoci, případné námitky vznesené proti nim nebo zrušení přenesení pravomocí Radou.

Článek 15
Změna směrnice 2008/7/ES

Směrnice 2008/7/ES se mění takto:

(1) v ustanovení čl. 6 odst. 1 se zrušuje písmeno a).

(2) za článek 6 se vkládá nový článek, který zní:

[30] Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1–118.

„Článek 6a

Vztah ke směrnici …/…/EU

Touto směrnicí není dotčena směrnice Rady …/…/EU[31].“

Článek 16
Přezkum

Každých pět let a poprvé k 31. prosinci 2016 předloží Komise Radě zprávu o uplatňování této směrnice a případně návrh na její změnu.

V této zprávě Komise alespoň posoudí dopad DFT na řádné fungování vnitřního trhu, finanční trhy a reálnou ekonomiku a zohlední pokrok ve zdanění finančního sektoru v mezinárodních souvislostech.

Článek 17
Provedení do vnitrostátního práva

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 31. prosince 2013. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění a srovnávací tabulku mezi těmito předpisy a touto směrnicí.

   Budou tyto předpisy používat od 1. ledna 2014.

   Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 18
Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 19
Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne

Za Radu
předseda/předsedkyně

[31] Úř. věst. L …..., …., s.

PŘÍLOHA

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

1.1. Název návrhu/podnětu

Směrnice Rady o společném systému daně z finančních transakcí a změně směrnice 2008/7/ES

1.2. Příslušné oblasti politik podle členění ABM/ABB

14 05 Politika zdanění

1.3. Povaha návrhu/podnětu

Návrh se týká **nové akce**

1.4. Cíle

1.4.1. Víceleté strategické cíle Komise sledované návrhem/podnětem

Finanční stabilita

1.4.2. Specifické cíle a příslušné aktivity ABM/ABB

Specifický cíl č. 3

Vyvinout nové daňové iniciativy a opatření na podporu cílů politiky EU

Příslušné aktivity ABM/ABB

Hlava 14 Daně a celní unie; ABB 05 Daňová politika

1.4.3. Očekávané výsledky a dopady

Zabránit fragmentaci vnitřního trhu s finančními službami s ohledem na rostoucí počet přijímaných nekoordinovaných vnitrostátních daňových opatření.

Zajistit, aby finanční instituce spravedlivě přispívaly na úhradu nákladů nedávné krize a zajistit rovné zdanění sektoru vzhledem k jiným sektorům.

Vytvořit vhodné demotivující nástroje, které by odrazovaly od nadměrně rizikových transakcí a doplnit regulační opatření zaměřená na předcházení budoucím krizím.

1.5. Odůvodnění návrhu/podnětu

1.5.1. Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu

Přispět k celkovému cíli stability v EU v období po finanční krizi

1.5.2. Přidaná hodnota ze zapojení EU

Fragmentaci finančních trhů ve všech činnostech a státech se lze vyhnout a rovné zacházení s finančními institucemi v EU, a v konečném důsledku řádné fungování vnitřního trhu, lze zajistit pouze opatřením na úrovni EU.

1.5.3. Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti

Při zavedení široce založené DFT na vnitrostátní úrovni se dosažení tří výše uvedených cílů bez vážných účinků v podobě přemísťování ukázalo téměř nemožné (příklad Švédska).

1.5.4. Provázanost a možné synergie s dalšími relevantními nástroji

Daně jsou součástí globálního rámce řešení. Navíc Komise navrhuje využít výnosy z DFT jako budoucí vlastní zdroj.

1.6. Doba trvání akce a finanční dopad

Časově neomezený návrh

1.7. Předpokládaný způsob řízení

Tento návrh má finanční dopad na EU zvýšením správních nákladů.

Přímé centralizované řízení Komisí

Nepřímé centralizované řízení, při kterém jsou úkoly plnění rozpočtu svěřeny:

osobám pověřeným prováděním zvláštních opatření podle hlavy V Smlouvy o Evropské unii a označeným v příslušném základním právním aktu ve smyslu článku 49 finančního nařízení.

Sdílené řízení s členskými státy

Decentralizované řízení s třetími zeměmi

Společné řízení s mezinárodními organizacemi (**upřesněte**).

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

2.1. Pravidla pro sledování a podávání zpráv

Členské státy musí přijmout vhodná opatření, aby DFT byla uplatňována přesně a včasně, včetně ověřovacích opatření.

Stanovení vhodných opatření pro zajištění úhrady daně a sledování a ověřování náležité úhrady se ponechává na členských státech.

2.2. Systém řízení a kontroly

2.2.1. Zjištěná rizika

1. Zpoždění při provádění směrnice na úrovni členských států

2. Riziko vyhýbání se daňovým povinnostem, daňových úniků a zneužívání daňového režimu

3. Riziko přemísťování

2.2.2. Předpokládané metody kontroly

V článku 11 směrnice se uvádějí specifická ustanovení týkající se předcházení vyhýbání se daňovým povinnostem, daňovým únikům a zneužívání daňového režimu: akty v přenesené pravomoci a správní spolupráce v daňových záležitostech. Riziko přemístění se řeší volbou vhodného souboru daňových sazeb a širokou definicí daňového základu.

2.3. Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

Upřesněte stávající či předpokládaná preventivní a ochranná opatření.

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

3.1. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové linie

- Stávající výdajové rozpočtové linie

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových linií.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová linie	Druh výdaje	Příspěvek			
	Číslo [název…….]	RP/NRP (1)	zemí ESVO[2]	kandidátských zemí[3]	třetích zemí	ve smyslu čl. 18 odst. 1 písm. aa) finančního nařízení
	[XX.YY.YY.YY]	RP/NRP.	ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE

- Nové rozpočtové linie, jejichž vytvoření se požaduje

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových linií.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová linie	Druh výdaje	Příspěvek			
	Číslo [název……..]	RP/NRP	zemí ESVO	kandidátských zemí	třetích zemí	ve smyslu čl. 18 odst. 1 písm. aa) finančního nařízení
	[XX.YY.YY.YY]		ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE

1 RP = rozlišené prostředky/ NRP = nerozlišené prostředky

2 ESVO: Evropské sdružení volného obchodu.

3 Kandidátské země a případně potenciální kandidátské země západního Balkánu.

3.2. Odhadovaný dopad na výdaje

3.2.1. Odhadovaný souhrnný dopad na výdaje

v milionech EUR (zaokrouhleno na 3 desetinná místa)

Okruh víceletého finančního rámce:	Číslo	[název……...……]

GŘ: <…….>			rok **N**[4]	rok **N+1**	rok **N+2**	rok **N+3**	… zadat potřebný počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)			**CELKEM**
• Operační prostředky										
Číslo rozpočtové linie	Závazky	(1)								
	Platby	(2)								
Číslo rozpočtové linie	Závazky	(1a)								
	Platby	(2a)								
Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy[5]										
Číslo rozpočtové linie		(3)								
CELKEM prostředky pro GŘ<…….>	Závazky	=1+1a +3	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.
	Platby	=2+2a +3	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.

• Operační prostředky CELKEM	Závazky	(4)	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.
	Platby	(5)	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.
• Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy CELKEM		(6)								
CELKEM prostředky z OKRUHU <….> víceletého finančního rámce	Závazky	=4+ 6	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.
	Platby	=5+ 6	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.

Má-li návrh/podnět dopad na více okruhů:

• Operační prostředky CELKEM	Závazky	(4)								
	Platby	(5)								

[4] Rokem N se rozumí rok, kdy se návrh/podnět začíná provádět.

[5] Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé linie „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

• Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy CELKEM		(6)								
CELKEM prostředky z OKRUHU 1 až 4 víceletého finančního rámce (referenční částka)	Závazky	=4+ 6	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.
	Platby	=5+ 6	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.

Okruh víceletého finančního rámce:	**5**	„Správní výdaje“

v milionech EUR (zaokrouhleno na 3 desetinná místa)

		rok **2013**	rok **2014**	rok **2015**	rok **2016**	od roku **2017 dále**
GŘ: TAXUD						
• Lidské zdroje		0,254	0,762	0,762	0,762	0,762
• Ostatní správní výdaje		0,040	0,036	0,036	0,036	0,036
GŘ TAXUD **CELKEM**		0,294	0,798	0,798	0,798	0,798

CELKEM prostředky z OKRUHU 5 víceletého finančního rámce	(Závazky celkem = platby celkem)	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798

v milionech EUR (zaokrouhleno na 3 desetinná místa)

		rok **2013**	rok **2014**	rok **2015**	rok **2016**	od roku **2017 dále**
CELKEM prostředky z OKRUHU 1 až 5 víceletého finančního rámce	Závazky	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798
	Platby	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798

3.2.2. Odhadovaný dopad na operační prostředky

– **X** Návrh/podnět nevyžaduje využití operačních prostředků

3.2.3. Odhadovaný dopad na prostředky správní povahy

3.2.3.1. Shrnutí

– **X** Návrh/podnět vyžaduje využití správních prostředků, jak je vysvětleno dále:

v milionech EUR (zaokrouhleno na 3 desetinná místa)

	rok **2013**	rok **2014**	rok **2015**	rok **2016**	od roku **2017 dále**

OKRUH 5 víceletého finančního rámce					
Lidské zdroje	0,254	0,762	0,762	0,762	0,762
Ostatní správní výdaje	0,040	0,036	0,036	0,036	0,036
Mezisoučet za OKRUH 5 víceletého finančního rámce	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798

Mimo OKRUH 5[6] víceletého finančního rámce					
Lidské zdroje					
Ostatní výdaje správní povahy					
Mezisoučet mimo OKRUH 5 víceletého finančního rámce	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.

CELKEM	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798

3.2.3.2. Odhadované potřeby v oblasti lidských zdrojů

– **X** Návrh/podnět vyžaduje využití lidských zdrojů, jak je vysvětleno dále:

		rok **2013**	rok **2014**	rok **2015**	rok **2016**	od roku **2017 dále**
• Pracovní místa podle plánu pracovních míst (místa úředníků a dočasných zaměstnanců)						
14 01 01 01 (v ústředí a v zastoupeních Komise)		0,254	0,762	0,762	0,762	0,762
14 01 01 02 (při delegacích)		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
14 01 05 01 (v nepřímém výzkumu)		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
10 01 05 01 (v přímém výzkumu)		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
• Externí zaměstnanci (v přepočtu na plné pracovní úvazky: FTE)[7]						
14 01 02 01 (SZ, ZAP, VNO z celkového rámce)		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
14 01 02 02 (SZ, ZAP, MOD, MZ a VNO při delegacích)		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
XX 01 04 ***yy*** [8]	- v ústředí[9]	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
	- v delegacích	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
XX 01 05 02 (ZP, ZAP, VNO v nepřímém výzkumu)		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
10 01 05 02 (ZP, ZAP, VNO v přímém výzkumu)		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.

6 Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé linie „BA"), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

Jiné rozpočtové linie (upřesněte)					
CELKEM	0.254	0.762	0.762	0.762	0.762

Odhad vyjádřete v celých číslech (nebo zaokrouhlete nejvýše na 1 desetinné místo)

14 je oblast politiky nebo dotčená hlava rozpočtu.

Potřeby v oblasti lidských zdrojů budou pokryty ze zdrojů GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přeobsazeny v rámci GŘ, a případně doplněny z dodatečného přídělu, který lze řídícímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

Popis úkolů:

Úředníci a dočasní zaměstnanci	Současné přidělení zaměstnanců GŘ TAXUD nebere v úvahu celkovou otázku společného systému DFT a bude vyžadovat vnitřní přeobsazení. Hlavní úkoly pověřených úředníků budou: vypracovat technické podrobnosti praktického fungování daně, a tím napomoci procesu vyjednávání, sledovat následné provádění, připravit právní výklady a pracovní dokumenty, přispívat k aktům v přenesené pravomoci, pokud jde o ustanovení proti vyhýbání se daňové povinnosti a proti zneužívání daňového režimu, připravit vhodná řízení o nesplnění povinnosti atd.

3.2.4. Soulad se stávajícím víceletým finančním rámcem

– **X** Návrh/podnět je v souladu se stávajícím víceletým finančním rámcem.

3.2.5. Příspěvky třetích stran

– Návrh/iniciativa nepočítá se spolufinancováním od třetích stran.

3.3. Odhadovaný dopad na příjmy

– **X** Návrh/podnět nemá žádný finanční dopad na příjmy.

---

7 SZ = smluvní zaměstnanec; ZAP = zaměstnanec agentury práce; MOD = mladý odborník při delegaci; MZ = místní zaměstnanec; VNO = vyslaný národní odborník.

8 Dílčí strop na externí pracovníky z operačních prostředků (bývalá linie „BA“).

9 V podstatě na strukturální fondy, Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova (EZFRV) a Evropský rybářský fond (ERF).